

freeman

ล่องทะเลได้..สู่เกาะสมุย

สวัสดิ์ทำร้อนครับ ท่านผู้อ่านทุกท่าน สำหรับคอ
อีเมล yahoo travel ประจำฉบับนี้ คุณสาวน้อยๆ แกดคิด
ถูกระงับเป็นบางอย่าง จึงไม่สามารถมารับใช้ท่านผู้อ่านได้ แต่
กระนั้นก็ยังได้ฝากฝังให้กระผม นาย freeman มารับหน้าที่
แทน อย่างไรก็ตามก็ต้องขอฝากเนื้อฝากตัวด้วยนะครับ

อากาศร้อนระอุเช่นนี้ จะให้ผมพาไปเที่ยวที่ไหนดีละ
ครับถ้าไม่ใช่ทะเล ก็เหมือนสูตรของนักเดินทางที่ว่า หน้าฝน
ต้องเข้าป่า หน้าหนาวต้องขึ้นเขา ถ้าร้อนเราก็งทะเล แต่อย่า
ไปใส่ใจเลยครับกับสูตรที่ว่านี้ ฤดูไหนก็เที่ยวได้...จันเอะ พุด
ถึงทะเลถ้าผมจะพาเที่ยวพัทยา ก็คงจะโดนคุณผู้อ่านว่าเอาแน่
ๆ ะยองก็ไกลไป ประจวบก็ยังไม่พอ ถ้าจันผมขอพาไป
เที่ยวเกาะสมุยที่แล้วกันนะครับ

สำหรับแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตนั้นก็ได้จากที่
เดิมละครับ <http://www.tat.or.th> แต่วันที่ผมลองเข้าไปดูไม่
ทราบว่าจะติดอะไรขึ้น ดูเหมือนเซิร์ฟเวอร์จะดาวน(down) หรือ
อะไรทำนองนั้น ต่อมาติดสักทีจึงทำเอาผมร้อนวูบวาบทีเดียว
เคยได้ยินข่าวลือเหมือนกันครับว่า เว็บไซต์แต่ละที่นั้นขึ้นอยู่
กับเซิร์ฟเวอร์แต่ละตัวกับระบบที่เจ้าของระบบตั้งไว้ว่าจะเข้า
ถึงได้ง่ายหรือยาก ถ้าเซิร์ฟเวอร์หรือระบบของที่ไหนไม่ดี เว็บ
ไซต์ทุกแห่งที่อยู่ในนั้นก็จะต้องเข้าไปได้ลำบากมากเลย ไม่รู้ว่า
จริงหรือเปล่า แต่เราสามารถหาจากที่อื่นก็ได้ อย่างผมว่า
ประเทศไทยของเราก็มีชื่อเสียงมากเช่นกันในเรื่องสถานที่
ท่องเที่ยว(ที่ไม่ใช่ทางเพศ) เพราะฉะนั้นเราก็สามารถค้นหา
ข้อมูลท่องเที่ยวของประเทศเราเองได้จากเว็บไซต์ของต่าง
ประเทศเช่นกัน

งหรือเปล่าครับเนี่ย เอาไว้ฉบับถัดไปจะแสดงให้เห็น
ให้เห็นกับตาเลยก็แล้ว อ้อเว็บไซต์ของต่างประเทศนั้นจะมี
ข้อมูลที่หักด้วยแต่มีจะเป็นแบบหุ อย่างผมเนี่ยครับว่าค่าเงิน
ของเราถูกมากสำหรับต่างชาติก่อนไป เรามาทำความรู้จักกับ
เกาะสมุยกันสักหน่อยดีไหมครับ

คำว่าสมุยนั้นตามคำบอกเล่านั้นมันมีที่มาที่ไปต่าง ๆ
กัน เช่นมาจากคำว่า “เช่าป่วย” เป็นภาษาจีน เมื่อก่อนนั้น
มีคนจีนไทหล่ามาติดต่อการค้า และอาศัยอยู่ที่เกาะนี้มาก คำ

นี้แปลว่าเกาะแรก หรือด่านแรก เพราะก่อนจะไปติดต่อค้า
ขายในส่วนอื่นของประเทศไทย คนจีนจะต้องมาแวะซื้อขาย
สินค้ากันที่นี้ก่อน หรือมาจากคำว่า “สมอย” ซึ่งเป็นภาษา
ท้องถิ่นเดิมแปลว่า “คลื่นลม” หรืออาจจะมาจากชื่อของต้น
หมุยซึ่งเป็นต้นไม้ที่มีมากทางภาคใต้ สุดท้ายคำว่าสมุยอาจมา
จากภาษามลายู เป็นชื่อเกาะที่พวกแขกมลายูตั้งไว้

เมื่อพูดถึงสมุยคุณนึกถึงอะไรบ้างละครับ ลิง? หรือ
มะพร้าว? เดี่ยวนี้สมุยมีดีกว่าที่คุณคิดไว้มาก และสมุยทุกวัน
นี้ก็ไม่ได้ไกลอย่างที่หลาย ๆ คนเคยจินตนาการไว้ เพราะการ
คมนาคมทุกวันนี้มันสะดวกเหลือเกิน แต่ก็นั่นแหละครับเมื่อ
การคมนาคมสะดวกขึ้น คนก็ไปเที่ยวมากขึ้น สมุยก็เจริญขึ้น
ค่าครองชีพก็ย่อมจะแพงขึ้น เพราะทุกวันนี้น้อยได้กลายเป็น
แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง (เสีย) ไปแล้ว โดยเฉพาะในงาน
Full Moon Party ที่จัดขึ้นเป็นประจำที่เกาะพะงัน แต่เรา
อย่าไปพูดถึงมันเลยครับ มาเข้าเรื่องเกาะสมุยกันดีกว่า

อันเนื่องมาจากอากาศในกรุงเทพฯ ซึ่งร้อนเกินเหตุ
และความสะดวกสบายของรัฐบาลยุคปัจจุบัน ความอดทน

หาดแม่ น้ำ

ต่อมภาวะในตัวผมมันลดน้อยลงไปทุกที ผมเฝ้าจับวันนับ
คืนและนับเงิน รอโอกาสเหมาะที่จะลี้ภัยรัฐบาล เอ๊ย! ไปให้ไกล
จาก กรุงเทพฯ เสียที

หลังจากวางแผนอยู่บนาน ผมก็ได้บทสรุปกับตัวผมเองว่า รือนนี้ผมจะหนีไปเติมไฟให้ตัวเองที่เกาะสมุย ส่วนตัวผมเองนั้นผมเคยได้ยินชื่อเกาะสมุยมาตั้งแต่สมัยเด็ก ๆ แล้วล่ะครับ คุณครูที่เคยถามอยู่บ่อย ๆ ว่าเกาะอะไรเอ่ย มะพร้าวเยอะที่สุด? ผมเคยกระซิบเร้าให้คุณพ่อพาไปเที่ยวเกาะสมุยดูสักครั้ง แต่คุณพ่อผมก็มักจะตอบอย่างเลี่ยง ๆ อยู่เสมอว่า "ไปทำไมลูกเดี๋ยวลิงมันกัดเอา"

พอได้รับตอบนี้ผมรู้แล้วว่า พ่อโกหกผมมาโดยตลอด! หลังจากวางแผนการเดินทางเสร็จแล้วผมก็เริ่มหาเพื่อนร่วมอุดมการณ์ แต่ไม่มีใครยอมไปกับผมสักคน ผมเองก็ไม่รู้ว่าแผนการเดินทางของทนายคนรวย (หนี่) มันน่ารังเกียจตรงไหน ผมจึงตกลงใจที่จะเดินทางโดยลำพังตัวคนเดียว

หัวสำโงในคืนนี้ก็ยังคงคราคร่ำไปด้วยผู้คนมากหน้าหลายตาอยู่เหมือนเดิม ผมว่าใคร ๆ ที่นึกภาพสถานีรถไฟแห่งนี้เมื่อไหร่ก็ต้องนึกถึงความจอแจแออัดควบคู่กันไปอยู่ทุกครั้ง แต่ก็ก็เป็นธรรมดาอยู่เองเพราะที่นี่เป็นเหมือนประตูเข้าออกเมืองใหญ่อย่างกรุงเทพฯ มีคนมากมายหอบความฝันและความหวังเข้ามาที่นี่ แต่ผมขอเป็นคนที่จะหอบความฝันออกไปต่อเติมที่อื่นดีกว่า

เกือบ ๆ ทำหุ้มเสียงหวูดรถ SPRINTER ก็ดังขึ้นเป็นสัญญาณว่าการเดินทางที่ผมรอคอยกำลังจะเริ่มขึ้นแล้ว พุดถึงการเดินทางไปเกาะสมุยนั้นมีให้เลือกอยู่หลายทางทีเดียว ทั้งสะดวกและรวดเร็วที่สุดก็ต้องเป็นทางเครื่องบิน ใช้เวลาเดินทางเพียงชั่วโมงเศษเท่านั้น หรือจะเลือกเดินทางโดยรถยนต์ แบบนี้จะเหมาะมากกับนักท่องเที่ยวที่ชอบแวะตามรายทาง แต่สำหรับผม รถไฟดูจะเป็นทางเลือกที่ลงตัวที่สุด ที่ไม่มีรถยนต์ส่วนตัวนี้ครับ ครั้นจะไปทางเครื่องบินก็คงไม่มีปัญหา การเดินทางโดยรถไฟกับรถยนต์นั้นใช้เวลาประมาณหกถึงแปดชั่วโมง ถ้าจะให้ดีแล้วควรจะออกเดินทางจากกรุงเทพฯ ในช่วงเย็นหรือค่ำเพื่อจะไปถึงจังหวัดสุราษฎร์ธานีในตอนเช้าวันรุ่งขึ้น

ผมมาถึงสถานีพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานีประมาณ 8 โมงเช้า หลังจากเดินเตร็ดเตร่อยู่ในบริเวณสถานีรถไฟเพื่อยืดแข้งยืดขาอยู่สักครู่ ผมก็ได้โดยสารรถสองแถวไปยังท่าเรือเฟอร์รี่รับที่เพื่อที่จะได้ข้ามไปเกาะสมุยพร้อมกับเรือรอบแรกของเช้าวันนี้ แต่ต้องมาพบกับสองแถวท้องถิ่นที่ขับไปจอดแวะไปตลอดเส้นทาง ทำให้ผมต้องพลาดเรือเที่ยวแรกจนได้

และที่อยากเตือนนักท่องเที่ยวไว้อีกอย่างก็คือเรื่องการตกลงราคาค่าโดยสารก่อนขึ้นรถ ถามดูให้แน่ก่อนนะครับ ไม่งั้นนั้นคุณจะได้ เซอร์ไพรส์กับค่ารถแน่ ๆ หลังจากจองตั๋วเรือเรียบร้อยแล้วผม

ก็หาอาหารเข้ามื้อเล็ก ๆ รองท้องไปพลาง ๆ ระหว่างที่รอเรือรอบต่อไป สำหรับการลงเรือนั้นก็มีให้เลือกอยู่ 2 ทางด้วยกันคือ อาจจะลงเรือจากหาดบ้านดอน เพื่อจะไปลงเรือที่หาดหน้าทอน หรืออีกทางเลือกหนึ่งก็คือลงเรือที่ท่าเรือดอนสัก เพื่อที่จะมาลงเรือที่หาดตลิ่งงาม แล้วแต่จะสะดวกครับ

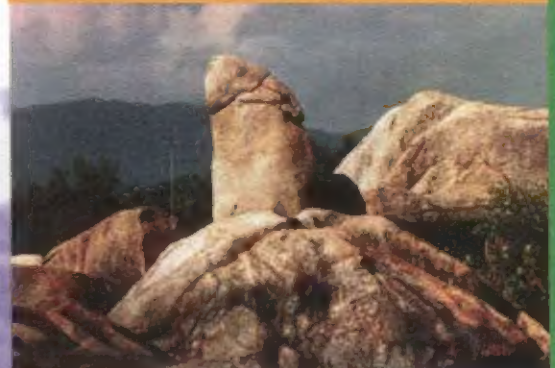
เรือเฟอร์รี่นั้นดูปลอดภัยและสะดวกสบายดี สำหรับผู้ที่ไม่กลัวน้ำเรือก็คงไม่

ต้องวิตกกังวล เพราะตัวเรือนั้นใหญ่โตและปลอดภัยอยู่พอสมควร มีห้องโดยสารทั้งนอกและในตัวเรือ ตามกราบเรือก็ยังมียาน้ำสำหรับผู้ที่ชอบนั่งชมทิวทัศน์ทางทะเล เกาะแก่งน้อยใหญ่ รวมทั้งฝูงนกนางนวลที่บินวนเวียนอยู่รอบ ๆ เรือ หรือถ้าโชคดียกหน่อยก็อาจจะได้เห็นปลาโลมา กระโดดเล่นน้ำอยู่ไม่ไกลนัก

นั่งกินลมอยู่เพลิน ๆ ก็ถึงเกาะสมุยแล้ว จนทำให้ผมรู้สึกว้าวเวลา 2 ชั่วโมงบนเรือมันสั้นเสียเหลือเกิน

ผมลงเรือที่ท่าเรืออ่าวตลิ่งงาม หลังจากหาเช่ารถและจองที่พักเรียบร้อยแล้วผมก็เริ่มกางแผนที่หาแหล่งท่องเที่ยวและวางแผนการเดินทาง อ้อ ! สำหรับเรื่องรถเช่าและ

หินตาอันโด่งดัง

หินยายอันเลื่องลือ

แผนที่เฉพาะเกาะสมุย

ที่พักบนที่สมุขนี้มีให้เลือกมากพอ ๆ กับพัทยา อาจจะหายากหน่อยในช่วงฤดูท่องเที่ยวของเกาะ (กุมภาพันธ์ - เมษายน) ถ้าไม่เกี่ยงว่าราคาอาจจะแพงสักหน่อยก็พอจะหาได้ แต่ถ้าไปในช่วงเดือนอื่น ๆ ที่การ

ท่องเที่ยวชบเซาะก็ต่อราคาได้ตามสมควรครับ

เราละค้าเตรียมทุกอย่างไว้พร้อมหมดแล้วเราก็เริ่มเดินทางกับเลย ก็แล้วแต่จะสะดวกนะครับ ใครพักใกล้หาดโพนก็เริ่มที่ใกล้ๆ ก่อนเลย ในวันแรกนี้ผมคำนวณดูแล้วว่ายังมีเวลาไปตระเวนเที่ยวได้สักสองสามแห่ง แห่งแรกที่ผมไปถึงคือสถานที่ท่องเที่ยวภาคบังคับของที่นี่ เคยได้ยินกันบ้างไหมล่ะครับที่เขาว่ากันว่าใครมาที่นี่แล้วไม่ได้มาดูหินตาหินยายก็เหมือนมาไม่ถึงสมุย (ช่วงบึงบังคับกับเสียเหลือเกิน) เป็นธรรมดาของนักท่องเที่ยวหน้าใหม่อย่างผมที่จะต้องมาดูหินตาหินยายที่หาดละไมนี่ ถ้าวังคมไม่ยอมรับนะครับ หินตาหินยาย

เป็นโชดหินรูปร่างประหลาดที่มีเรื่องเล่าต่อ ๆ กันมาว่า เมื่อนานมาแล้วมีสามภรรยาคนหนึ่งชื่อตาเครงกับยายเรียม เป็นชาวปากพอง จังหวัดนครศรีธรรมราชได้เดินทางโดยเรือใบเพื่อจะไปสู่ขอลูกสาวตามองลายที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มาให้ลูกชาย แต่ระหว่างทางได้เกิดพายุใหญ่พัดพองเรืออัปปางลง ทั้งสองสามีภรรยาได้เสียชีวิตลง และถูกคลื่นซัดขึ้นเกยหาดกลายเป็นหินประหลาดที่เป็นสัญลักษณ์ของเกาะสมุยไปแล้วในปัจจุบัน

หลังจากได้ถ่ายรูปคู่กับหินตาหินยายเพื่อเป็นหลักฐานว่าฉันได้มาถึงสมุยแล้วนะ ผมก็เดินทางต่อเพื่อไปเก็บภาพหน้าตึกหน้าเมืองก่อนที่แสงตะวันของวันนี้จะจางไป น้ำตกหน้าเมืองนี้จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมไม่แพ้ชายหาดสวยๆ บนสมุยนี้ทีเดียว เมื่อจอดรถที่ปากทางเข้าน้ำตกแล้วก็ต้องเดินกับพอเพลินๆ ไม่นานก็จะได้ยินเสียงสายน้ำซ่าซ่า เม็ดน้ำใส ๆ กระแทกกับหินกลายเป็นละอองเย็นที่จับไปทั่วบริเวณน้ำตก กับกลิ่นชื้นของต้นไม้

ใหญ่ที่ขึ้นอยู่โดยรอบผสมผสานกันเป็นความหอมเย็นที่ไม่อาจจะบรรยายออกมาเป็นคำพูดได้ ความงดงามตามธรรมชาติเหล่านี้เองที่หล่อเลี้ยงหัวใจของนักเดินทางมาทุกยุคทุกสมัย ดึงดูดให้คนที่แม้จะอยู่ไกลแสนไกลก็ยังต้องตื่นตื่นมาจนได้พบเจอ

ผมถอดรองเท้าออกลงเดินแช่น้ำอย่างสบายอกสบายใจ หามุมสวย ๆ บันทึกภาพจนถึงเวลาเย็นค่านั่นแหละจึงได้จากมา สำหรับนักท่องเที่ยวที่ชอบถ่ายภาพนั้นรับรองว่าไม่ผิดหวังหวั่นไหว เพียงแต่อยากให้ระวังสักหน่อยเพราะบริเวณน้ำตกนั้นขึ้นมากและค่อนข้างจะลื่นด้วยพลาดพลังไปจะเสียของเปล่าๆ ก่อนกลับที่พักผมก็แวะเข้าตลาดหาดหน้าทอนเพื่อหาซื้อของใช้จำเป็น วันนี้ผมได้ข้าวราดแกงเป็นอาหารเย็น ที่ร้านอาหารนี้เองผมมีเรื่องจะเล่าให้ฟัง

ขณะที่ผมกำลังนั่งทานข้าวเย็นอย่างเอร็ดอร่อยอยู่นั้น ผมบังเอิญได้ยินโต๊ะข้างๆ คุณกันอยู่ว่า “นี่ ๆ พี่รู้ไหม เค้าบอกกันว่าถ้ากินต้มเลือดหมูเยอะ ๆ มันเป็นยาได้ปะนะพี่” ในขณะที่คู่สนทนาซึ่งทำหน้างุนงงอยู่นั่นเอง ผมก็หันไปเรียกพนักงานประจำร้าน และเรียกมาพร้อมทั้งพูดไปว่า “น้อง เอาต้มเลือดหมูสามนิ่ง ขอเลือดหมูล้วน ๆ นะ” (ล้อเล่นนะครับ) จริงไม่จริงก็ต้องทดลองกันดูเองนะครับ

บรรยากาศทั่วๆ ไปของตลาดก็คึกคักอยู่พอสมควร มีร้านขายผ้าบาติกอยู่หลายร้านสำหรับผู้ที่ยากซื้อของติดไม้ติดมือไปฝากญาติสนิทมิตรสหายก็อย่าลืมนานะดูนะครับ

คืนแรกที่สมุขี้ผมหลับเป็นตายเลยก็เดียวเพราะผมเองไม่ชินกับการ

องค์พระพุทธรูปหน้าหาด

หาดชวอนวดงาม

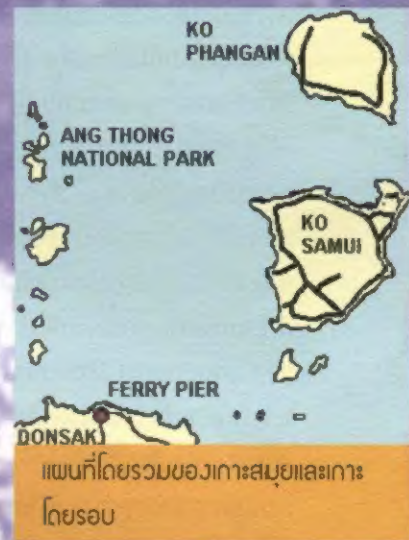
นั่งหลับบนรถไฟเหาะไทร์นักรถสปริงเกอร์ sprinter ที่ผมนั่งมา บินท่องน้ำเสีย สกปรกสกปรกตลอดทั้งคืน เข้านี้ขับเป็นเข้า แรกบนเกาะสมุยของผม แต่ก็ยังบ่นอยู่ตรงที่จู่ๆ ผมก็ทะเล มาอย่างหนักจนออกไปไหนไม่สะดวก ทำเอาแผนการเดินทางของผมรวนไปหมด

การนั่งมองทะเลยามฟ้ามีฝนที่ผมก็ชอบอยู่หรือครับแต่ผมนั่งมองอยู่เกือบๆ ครึ่งวันแล้ว ผมก็ยังไม่มีที่ท้าวจะหยุดลงเสียที ผมจึงเปลี่ยนแผนการเดินทางตามหาดต่างๆ ไปนมัสการพระพุทธรูปที่เขาเล่าก่อน พระพุทธรูปเขานี้ตั้งอยู่ในสำนักสงฆ์เขาเล่า เขาเล่าลือกันว่า เป็นพระพุทธรูป 4 รอย แต่ไม่ปรากฏหลักฐานว่าสร้างขึ้นเมื่อใดบริเวณรอบๆ สำนักสงฆ์แห่งนี้ สงบร่มรื่นสวยงามดีทีเดียว โดยเฉพาะเมื่อเราขึ้นไปบนหอพระพุทธรูปซึ่งเป็นหอสูงนั้นจะสามารถมองเห็นทั่วทั้งเกาะสมุยได้ไกลสุดสายตา ผมเดินกินลมชมวิวอยู่ บนหอพระพุทธรูปอยู่สักพักใหญ่ๆ ผมก็เริ่มขาดเมตต์แล้ว ผมจึงเลือกเดินทางโดยใช้เส้นทางเลียบชายหาดเพราะวันนี้ผมติดฝนอยู่หลายชั่วโมงทำให้ต้องใช้เวลาที่เหลือให้คุ้มค่าที่สุด

ผมแวะเก็บภาพชายหาดไปตลอดเส้นทางโดยมีจุดหมายปลายทางอยู่ที่น้ำตกหินลาด ระหว่างทางยังได้แวะไปไหว้พระเจดีย์แหลมสอ เป็นเจดีย์ที่สร้างโดยหลวงพ่อดัง ซึ่งเป็นที่เคารพนับถืออย่างยิ่งของชาวเกาะสมุย องค์พระเจดีย์นั้นประดับด้วยกระเบื้องสีทองทั้งองค์ ภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ตั้งอยู่ริมทะเลเขตติดต่อระหว่างตำบลลิ้งงามและตำบลหน้าเมือง ถ้ามีเวลาว่างก็ควรแวะมานมัสการบ้างนะครับ

ก่อนเข้าน้ำตกหินลาดผมแวะทำเรื่องอำต๋ลิงงามเพื่อหาร้านไก่ทอดเจ้าอร่อยตามคำแนะนำของเจ้าของบังกะโลที่ผมพักอยู่ เดิว่ากันว่าอร่อยที่สุดในโลก (เดิว่านะครับ ไม่ใช่ผมว่า) เป็นรถเข็นเล็ก ๆ ขายอยู่แถว ๆ ทำเรื่องเฟอริรี่นี่เอง ใครที่มีโอกาสมาเที่ยวสมุยก็จำเป็นต้องมาหาชิมดู ผมว่ารสชาติอร่อยดีครับ อาจจะหายากสักหน่อย แต่ลองถามหาเอาที่ถนนแถว ๆ นั้นดูเถอะ ไม่ผิดหวังแน่ ผมมาถึงน้ำตกหินลาดพร้อมกับกล้องคู่ใจแถมยังมีไก่ทอดเจ้าอร่อยมาเป็นเสบียงเสียด้วย ก็กะว่าจะอยู่ที่นั่นเย็นเย็นแหละครับ จะไปไหนถึงคงไม่ทันเสียแล้ว

เส้นทางเคียบเท้าเข้าสู่ น้ำตกหินลาดนี้ไกลพอสมควร ทำเอาผมได้หอบอยู่เหมือนกัน ป้าใบบริเวณน้ำตกหินลาดนี้หนาที่กว่าบริเวณน้ำตกหน้าเมืองมาก ทางน้ำก็กว้างและยาวกว่ากับหลายเท่าผมเดินเลาะริมน้ำอยู่จนกว่าจะถึงตัวน้ำตก เป็นความสวยงามอีกรูปแบบหนึ่ง อารมณ์ที่เกิดจากน้ำตกหินลาดขึ้นทอดตัวยาวเหยียดไปตลอดเส้นทาง มันกว้างและยาวพอที่จะหาชมสงบนั่งพักผ่อนโดยไม่มีใครรบกวน ผมนั่งลงจัดการกินอาหารเที่ยงของผม

แผนที่โดยรวมของเกาะสมุยและเกาะโดยรอบ

อย่างเอร็ดอร่อย นานมากทีเดียวที่ผมไม่ได้มีโอกาสนั่งกินอาหารในบรรยากาศแบบนี้ นั่งชมนกชมไม้ไปตามเรื่องตามราว ผมเดินฮัมเพลงไปถ่ายรูปไปเรื่อยเปื่อย ลืมโลกไปเลยครับ แต่สุดท้ายก็ได้พบอะไรบางอย่างที่ทำให้ผมต้องทอดถอนใจด้วยความเหนื่อยหน่ายและสงสารธรรมชาติรวมทั้งผู้ที่มีความตั้งใจจริงที่จะรักษาธรรมชาติไว้ ผมพบเศษขยะมากมายถูกทิ้งอยู่ริมน้ำ นี่แหละครับพวกนักท่องเที่ยวยุคใหม่และสมองยังไม่พัฒนาน่าเบื่อ และน่ารังเกียจ

เย็นวันนี้ผมแวะหาร้านอาหารทะเลทานก่อนกลับที่พัก ก็ดูดีสำหามาเที่ยวเกาะแล้วนี่จะมัวมากินแต่ข้าวแกงก็จะกระไรอยู่ อาหารทะเลที่นี่สดดี ไม่แพงด้วย

วันสุดท้ายบนเกาะสมุยของผมก็ยังมีอุปสรรคอยู่เหมือนเดิมเพราะฝนตกตลอดคืนที่ผ่านมาจนสายแล้วที่ยังตกอยู่ ที่จริงผมก็จะข้ามฝั่งไปอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง เพราะที่นั่นมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอยู่ด้วย ตามแผนของผมก็มีทะเลใน ที่เกาะแม่เกาะ และไปไหว้พระใหญ่ที่เกาะฟาน แต่ก็มีอันต้องงดไปโดยปริยาย ถ้าใครได้ไปสมุยและมีโอกาสก็ควรจะข้ามไปเที่ยวที่หมู่เกาะอ่างทองดูด้วยนะครับ แล้วอย่าลืมเขียนมาเล่าให้ผมฟังบ้างล่ะตลอดเข้าวันนี้ผมได้แต่นั่งคุยกับคุณลุงเจ้าของบังกะโลที่ผมพัก ผมก็เลยถือโอกาสสัมภาษณ์แกะเลย คุณลุงแกเป็นคนท้องถิ่น แกเล่าให้ฟังว่าแต่ก่อนนั้นสมุยสงบเงียบกว่านี้มาก เพราะยังไม่มีถนนตัดผ่าน เมื่อมีถนนเข้ามา ความเจริญก็เข้ามาแต่ก็ต้องแลกด้วยความงามของธรรมชาติที่จะต้องสูญเสียไปเป็นธรรมดาอยู่เอง คุณลุงแกมีหลักการของแกเองในการให้คนเช่าห้องด้วยนะครับ แกบอกว่า

แก้วว่าแกได้ออกจากบังคาโมมาเยอะแล้วครับ ใครจะ
 รู้สึกยังงี้ก็ไม่ทราบนะ แต่ผมว่าดีครับ ผมใช้เวลาช่วง
 น่ายของวันนี้ไปกับการตระเวนไปรอบๆ เกาะ ะวะตาม
 หาดต่างๆ แต่ก็ไม่ได้ลงเล่นน้ำหรือเพราะฝนยังไม่
 ชขาดเม็ดเลย ผมไปเก็บภาพอ่าวต่าง ๆ เช่นอ่าวแฉวง
 อ่าวท้องตะเคียน อ่าวบางเก่า ฯลฯ แต่ก็ยังไปไม่ได้ทั่ว
 เลย เพราะบางช่วงฝนตกหนักจนขับรถไม่ได้ โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งถนนบนบนสมุยนั้นเป็นถนนที่แคบมาก ต้อง
 คอยจอดหลบกันอยู่โดยตลอด แกมป้ายบอกทางก็หา
 ลำบากเข้าไปอีก ผมจึงเสียเวลาไปมากในการเดินทาง

เย็นวันนั้นผมกลับถึงที่พักอย่างเสียไม่ได้ ก็จัดแจงเก็บข้าวของเข้ากระเป๋าทะเตรียมพร้อมสำหรับการเดินทางกลับในวันรุ่งขึ้น ผมก็เตรียมรับประทานมื้อเย็นเอาที่บังกะไลบันทละ คุณลุงแกลงเห็นผมเบื่อ ๆ ก็เลยแนะนำให้ผมไปขับรถเล่นรอบเมืองตอนกลางคืน ผมก็เลยเอากะแฉักหน้อย ประมาณสี่ทุ่มกว่า ๆ นั่นแหละกว่าจะได้ออกจากที่พัก ผมยังคิดอยู่ว่างไม่มีอะไรน่าเที่ยวสักแต่แล้วผมก็พบว่าผมคิดผิด สมุชยามราตรีนี้มีเสน่ห์ไม่น้อยเลย โดยเฉพาะที่หาดละไมกับหาดเจอง ที่ละไมนั้นออกจะแออัดสักหน่อยมีทั้งบาร์เบียร์ ร้านเหล้า และผับ แต่ไม่ค่อยน่าเที่ยวเท่าไรที่เห็น ๆ ส่วนมากจะเป็นชาวต่างประเทศ ไม่ค่อยมีคนไทยให้เห็น ถ้าเป็นที่เจองก็จะไม่ค่อยแออัดนัก ที่ดังที่สุดบนเกาะนี้ก็เห็นจะเป็นริวกะนิบ คุณลุงแกลงเล่าว่าคนไปเที่ยวเยอะไปแพทิบตาหิยา(ว่าเข้าไปนั่น) แต่ผมก็ไม่ได้เข้าไปเที่ยวหรอกครับ ผมเช่าตลาดไปหาซื้อผ้าบาติก ไว้เป็นของฝากติดมือกลับกรุงเทพฯ ราวห้าทุ่มแล้วแต่ความสามารถในการต่อรองของผิ้อแต่ละคน

ดินนี้ผมยังค้นพบของอร่อยอีกอย่างนึงของ
สมุย คราวนี้เป็นของหวาน โรตีสีไส้กล้วยครับ ใครที่คิดว่า
โรตีสีไส้กล้วยที่ไหนก็เหมือนๆ กัน คงต้องเปลี่ยนความ
คิดแล้วละครับ เพราะเจ้านี้อร่อยกว่าทุกเจ้าในกรุงเทพฯ
ที่ผมเคยกิน เป็นรสเขีนอีกเหมือนกัน มาขายประจำที่หน้า
ตลาดหน้าทอนเฉพาะช่วงกลางคืนนะครับ ผมเลยได้ของ
รอร่องก่อนนอนอีกมือ ก็กลับสบายกันอีกคืน

เมื่อเวลาแห่งการเดินทางกลับของผมมาถึง ผมรู้สึก
หตทุไม่บ๊อย บอกตามตรงว่าผมชักจะหลงใหลสาวน้อย
นามสมุยเข้าเสียแล้ว กว่าที่จะได้มีโอกาสกลับมาพบเธอ
อีกครั้งในรู้ว่าเธอจะถูกพวกนายทุนปู้ยี่ปู้ยำไปถึงไหน
แล้ว ก่อนจะขึ้นเรือกลับมาผมยังคงทบทวนกลับไปหา
เธอและโบกมือลาเธออีกครั้ง ผมสัญญากับเธอว่าสักวันผม
จะกลับไปหาเธอ